Р Е Ш Е Н И Е
№ 44650

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 8 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6738** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 17435 от 21.05.2026 г. и вх. № 19429 от 04.06.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от М. М. А., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Г. Н., с адрес за връчване на съдебни книжа [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. з) гг) от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № GPAM-1620501 от 07.05.2026 г., издадена от полицейски инспектор към 08 Районно управление (РУ), Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 2 от ЗДвП, до решаване на въпроса отговорността, но не повече от 6 месеца“.

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваната заповед като издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон, както и в противоречие с преследваната от закона цел, за която се прилагат ПАМ. Допълнително е посочено, че обжалваният акт е немотивиран и необоснован. Изложени са подробни доводи по съществото на спора. В хода на съдебното производство, оспорващият, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Н.. Поддържат жалбата, предлага да се уважи. Депозира писмено становище.

Ответникът – полицейски инспектор при 08 РУ-СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия GA, № 1107805 от 07.05.2026 г., издаден от П. Н. Т., на длъжност „полицейски инспектор“ при 08 РУ-СДВР, с който е установено, че на 07.05.2026 г., около 10:45 ч., М. А. е управлявал лек автомобил Т. А., с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „Три Груп България“ ЕООД, в [населено място], ул. С. шосе с посока на движение от ул. Околовръстен път към [населено място]. Водачът е спрян за проверка на ул. С. шосе срещу номер 211. При извършената проверка е установено, че водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, от направена справка в ОДЧ на 08 РУ-СДВР, към датата и часа на проверката автомобилът е със служебно прекратена регистрация на 31.03.2026 г., на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП, поради липса на сключена валидна задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите. За извършеното административно нарушение по чл. 140, ал.1, предл. 1 ЗДвП е предвидено наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ по чл. 175, ал. 3 ЗДвП. М. А. е подписал АУАН без възражение. С АУАН са иззети 2 бр. табели с номер С., СУМПС и СРМПС.
Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната Заповед за прилагане на ПАМ на 07.05.2026 г. и е наложил принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з) гг) ЗДвП, а именно „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.
В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните такива.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14-дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.
При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган.
Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейски инспектор П. Н. Т. при 08 РУ- СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и др.
При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма, но не притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т. 1, б. „з) гг)“ от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което води до съществено нарушение на производствените правила. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, но липсва конкретизация на правните обстоятелства.
Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката налице ли са установените от административния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в посочената

като правно основание за неговото издаване правна норма, респективно дали се следват разпоредените с акта правни последици.
Съгласно нормата, посочена като правно основание за издаване на процесния административен акт – чл. 171, т. 1, б. з) гг) ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.
Приложената на жалбоподателя ПАМ от фактическа страна се основава на управление на МПС със служебно прекратена регистрация поради несключване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за управляваното от него МПС. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, посочена в заповедта, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал.11 от Кодекса за застраховането (КЗ) и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.
В конкретния случай има данни до собственика на автомобила да е изпращано уведомление за служебно прекратената регистрация на МПС по чл. 143, ал. 10 ЗДвП.
Видно от приложената по делото застрахователна полица № BG/22/126001564241 от 07.05.2026 г. за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил Т. А. с рег. С., се установи, че веднага след нарушението на 07.05.2026 г. за процесното МПС има сключена валидна ЗГО. Следователно държавната принуда в конкретния случай, насочена едновременно срещу МПС, на което с АУАН са отнети регистрационните табели и срещу водача, се явява прекомерна и непропорционална. Обществения интерес е защитен, като с отнемане на регистрационните табели и СРМПС, а нерегистрираното превозно средство е спряно от движение. Същевременно държавната принуда по отношение и на жалбоподателя, се явява непропорционална, доколкото с още преди издаване на оспорената ЗППАМ е сключвана и застраховка „ГО“ и следователно необходимостта от превенцията за извършване на повторно нарушение с това МПС е отпаднала.
С оглед гореизложеното няма надлежно приложени доказателства, че са налице основанията за извършено нарушение от категорията на посочените в разпоредбата чл. 171, т.1, б. з)гг) ЗДвП, а именно чл. 175, ал. 3 ЗДвП, което означава, че на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка без наличие на правно основание.
Приложената на М. А. с обжалваната заповед ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. З)ГГ) ЗДвП) – „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване въпроса за отговорността“, е в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон.
С оглед на гореизложеното, жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. 2 от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. М. А., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з) гг) от Закона за движение по пътищата № GPAM-1620501 от 07.05.2026 г.,

издадена от полицейски инспектор към 08 Районно управление, Столична дирекция на вътрешните работи.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: